

عنوان مقاله:

بررسی مقابر اسلامی ایران در دوره سلجوقی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی فرهنگ، هنر و معماری اسلامی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

حبیب شهبازی شیران - استادیار گروه آموزشی باستان شناسی دانشگاه محقق اردبیلی

فرزاد فیضی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته باستان شناسی دانشگاه محقق اردبیلی

زهره میرازی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته باستان شناسی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

در قرآن آیات مشخصی برای تدفین ذکر شده و دفن کردن مرده در خاک به عنوان یکی از اصول مهم شریعت مورد تاکید قرار گرفته است. از سوی دیگر برجسته کردن قبور و ساختن بنا بر روی آن نه تنها توصیه نشده بلکه بنظر می رسد در بسیاری از مذاهب اسلامی نهی نیز شده است. ساختن مقابر حداقل پس از سده دوم هجری در ایران رواج پیدا کرد و مفهوم مردگان با شأن بالای مذهبی، در قالب ساختن مقابر باشکوه بر سر گوراولیای مذهبی و گاه شاهان رایج گردید. احداث مقابر در دوره سلجوقیان به عنوان یک بنای مذهبی، مانند سایر ادوار پیشین اسلامی و قبل از اسلام اهمیت خاصی برخوردار بوده و مقابر و متعددی در حوزه حکومت سلاجقه بنا گردید که امروزه نمایانگر قسمتی از هنر باشکوه آن دوره است. مقابر سلجوقی با پلان های متنوعی ساخته شده اند و اغلب با آجرکاری، کاشیکاری و گچبری تزئین گردیده اند. این تحقیق با روش تحلیلی، توصیفی و مقایسه ای و با توجه به اسناد کتابخانه ای به بررسی و معرفی مقابر و آرامگاه های شاخص سلجوقی مثل گنبد سرخ و مدور مراغه، سه گنبد ارومیه، برج شبلی، برج طغرل، برج مهماندوست، برج چهل دختر دامغان، برجهای خرقان و ... می پردازد.

کلمات کلیدی:

آرامگاه، تدفین، سلجوقیان، مقبره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/538040>

